

ham til Indkomstskat, men at dette derimod er skeet af Myndighederne i Aalborg, forekommer mig ved den retlige Afgjørelse af Spørgsmaalet at være et underordnet Moment; thi derpaa har han maaffee slet ikke udøvet nogen samvirket Indflydelse, og der ligger altsaa deri ikke fra hans Side en Villiestillkjendegivelse om, paa hvilket Sted han har villet opgive eller taget sin Bopæl. Naar, som jeg har glædet mig ved at høre, begge de ærede Landstingsmænd ere enige med mig i, at det er Mandens egen Villiestillkjendegivelse, hvorpaa det væsentlig kommer an, forekommer det mig dog, at det er mindre væsentlige Momenter at tage Hensyn til, om han er sat i Skat eller opført paa Valglisterne det ene eller det andet Sted. Det er jo forøvrigt mere et theoretisk Spørgsmaal; i Hovedsagen ere vi jo alle enige. — Jeg maa endnu bekræfte, hvad den ærede Landstingsmand for Kjøbenhavn (Lehmann) hittede, at det ganske vist ikke har været Udvalgets Mening ved, hvad der er fremsat i Betænkningen, at give udtømmende Regler for, hvad der skal forstaaes ved Hjemsted, og hvad der hører til for at constituere et nyt Hjemsted, saameget mindre som jeg troer, at det er Noget, der meget vanskeligt vil kunne afgjøres efter saadanne faste Regler. Jeg troer, at det er efter de concrete Omstændigheder, der foreligge, at det i ethvert enkelt Tilfælde maa afgjøres, hvor Vedkommende har sit Hjem.

J. C. Jacobsen: Maa jeg blot endnu gjøre en Bemærkning, som ikke skal forhale Sagen længe. Den ærede Ordfører meente, at det var tvivlsomt, hvorvidt den vedkommende Communalbestyrelse var berettiget til at ansætte Hr. Née til Skat. Det kan gjerne være, men naar han ikke gjorde Indsigelse imod at blive ansat til Skat i Aalborg, ligger netop deri den Villiestillkjendegivelse, som den ærede Ordfører selv lægger saamegen Vægt paa, om at han vil betragte sig som politisk havende Hjem i Aalborg. Altsaa er det ikke nogen Tilfældighed eller nogen fra Communalbestyrelsen mere eller mindre

nærgaaende Forbring til ham, men en Villiestillkjendegivelse fra hans Side om, at, selv om han ikke strengt taget var forpligtet til at svare Skat i Aalborg, har han villet bevare sit Domicil der, og derpaa maa hele Accenten lægges.

Lehmann: Efter den Retning, Discussionen har taget, skal jeg blot gjøre opmærksom paa, at efter min Mening er det Yderste, hvortil man kan komme, ialtsald det Yderste, jeg har kunnet komme til, det, at man tiltræder Udvalgets Mening, at der ikke er aldeles tilstrækkelig Føje til at betragte Domicilet i Aalborg som opgivet.

Liebe: Den Yttring, som nu falbt, foranlediger mig til at begjære Ordet. Jeg var ellers af den Anskuelse, at, da Stemningen her i Salen var saa temmelig for at tiltræde det Resultat, hvortil Udvalget var kommet, var der mindre Anledning til at dvæle længere ved Sagen og navnlig til at komme ind paa en almindelig Discussion om Betingelserne for, at en Person kan siges at have Bopæl paa et vist Sted, Betingelser, det er meget vanskeligt at opstille, idet Afgjørelsen i hvert enkelt Tilfælde maa rette sig efter de særegne Omstændigheder. Det forekommer mig, at man under Forhandlingerne her idag har fra en vis Side været tilbøjelig til at lægge for megen Vægt paa et enkelt Moment, nemlig paa det, som kaldes at holde Dug og Dist, og at man fra en anden Side ligeledes har lagt for stor Vægt paa, hvor en Mand har sin Virksomhed, og hvor han statter og stylder af sin Eiendom og sin Person. Alt dette er kun enkelte Momenter, hvoraf Intet for sig er afgjørende, men hvert for sig kan give sit Bidrag til den Afgjørelse, der skal træffes. Det kommer an paa, hvor Personen maa siges at være hjemmeværende i det sidste Aar, og efter hvad der foreligger her, forekommer det mig klart, at den Paagjældende maa siges at høre hjemme i den paagjældende Kreds, og at han ikke har opgivet dette, fordi han en Tidlang paa Grund